

Гордіймикою серцем

Włodzimierz Roman Juszczak
Biskup Eparchii Wrocławsko-Koszalińskiej
Kościoła Greckokatolickiego
ul. Łaciarska 34/2, 50-146 Wrocław
tel./fax +48 71 343 94 77
e-mail: wjuszczak@episkopat.pl

Вроцлав, дня 1 березня 2021 р.

Число: 2021/063

**РЕЗОЛЮЦІЇ І СЕСІЇ ЄПАРХІЯЛЬНОГО СОБОРУ
ВРОЦЛАВСЬКО-КОШАЛІНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ
ПРОВЕДЕНОГО У ФОРМІ ON-LINE 12 ГРУДНЯ 2020 Р.:**

I. ХТО МИ Е?

1. УГКЦ є унікальною Церквою, за вірність якій віддавали своє життя численні мученики. Коли хочемо далі бути унікальною Церквою Київської традиції, необхідно працювати над свідомістю наших вірних та будувати повноцінних свідомих членів Вселенської Церкви. Церковна свідомість вірних повинна спиратись на знання історії Київської Церкви, її неповторного шляху та джерел Київського християнства, а не лише на зовнішні аспекти східного обряду.
2. У процесі будування різних структур нашої Церкви, розсіяних по цілому світі, які виявляють її глобалізм, не можна загубити всіх багатовікових надбань, котрі попри різні складні події допомогли нам зберегти віру, церковну свідомість тощо. Тому буд- які зміни, в різних прошарках церковного життя, слід проводити з належним переосмисленням, пробуючи передбачити наслідки.
3. Потрібно вести дослідницькі праці і зглиблювати Київське християнство Святоволодимирового хрещення, Київську Церкву та в загальному Київську цивілізацію.
4. Належить пояснювати Божому народові, що головною місією Церкви є проповідування Доброї Новини про спасіння та життя вічне у Христі.
5. Потрібно допомагати вірним нашої Церкви відкривати наново красоту і значення свого обряду.
6. Обов'язково пояснювати вірним, що означає бути східним християнином у єдності віри з Наступником Святого Петра та допомагати їм свідомо практикувати свою віру згідно зі своєю церковною традицією.
7. Беручи до уваги сьогоднішні еміграційні процеси, потрібно поставити сильний наголос на душпастирську працю з емігрантами з України та з „мішаними” подружжями - реколекції, зустрічі.

8. Мішані подружжя та подружжя новоприбулих, головно з України, вірних нашої Церкви, потрібно трактувати як своїх і включати їх в активне життя парафіяльних спільнот.
9. Варто наголошувати потребу плекання практичного знання і використання рідної мови у родинах, бо від цього буде залежати, чи в майбутньому буде вона також живою та зрозумілою мовою наших вірних та нашої Церкви.
10. Доки рідна мова буде мовою наших родин, доти також українська мова повинна бути мовою вживаною у богослужіннях в наших церквах. Коли будуть цього вимагати душпастирські обставини, можна допустити теж використання польської мови.
11. В душпастирському служінні потрібно брати до уваги факт, що в наших парафіях є щораз більше вірних, які не мають практичного знання рідної мови, та вірних, які походять з мішаних, а навіть чисто польських родин, яких рідною мовою та щоденною розмовною мовою є польська мова.
12. Потрібно доручити Митрополичій Катехетичній Комісії розпочати працю над виготовленням своїх підручників до навчання катехизму дітей і молоді.
13. У ділянці збереження рідної мови та батьківських традицій належить співпрацювати з місцевими громадськими організаціями, зберігаючи взаємну автономію і специфіку та пам'ятаючи, що першорядним завданням Церкви є проповідування Доброї Новини про спасіння.

II. ДЕ МИ Є?

1. Потрібно плекати свідомий зв'язок вірних зі своєю парафією. Важлива є свідомість місця і місії у спільнотах, до яких належимо.
2. Потрібно усвідомлювати батькам необхідність і важливість переказу віри своїм дітям (формування християнських сімей).
3. В кожній парафії повинні бути лідери, які будуть співпрацювати зі своїм парохом у різних площинах душпастирського життя. Потрібно акцентувати формування лідерів на парафіяльному рівні.
4. Молодіжній та Катехетичній Єпархіальним Комісіям належить доручити опрацювання церковних програм праці з дітьми і молоддю.
5. У практичне будування і розвиток духовного життя залучити існуючі вже парафіяльні та єпархіальні структури у співпраці з місцевими парохами та відповідальними членами єпископської консисторії.
6. Розвиваючи нові форми душпастирства, потрібно однак дбати і пам'ятати про традиційне душпастирство, яке повинно становити стабільну базу для будування парафії та бути гарантом її живучості.
7. На єпархіальному та парафіяльному рівнях потрібно шукати нових форм євангелізації та катехетичної і формаційної праці з наймолодшим та старшим поколінням наших вірних.

8. Не тільки єпархія, але також по змозі кожна парафія, повинна мати свою інтернет-сторінку або профіль у соцмережах, де розміщуватиме не лише актуальні інформації з церковного життя, але й використовуватиме для ведення формацийної і виховної праці з вірними.
9. Особливо тепер, в часі тривання світової пандемії, належить використовувати інтернет і телевізійні трансляції богослужінь для підтримування духовної злуки наших вірних зі своєю Церквою та парафією.
10. У душпастирській праці з дітьми і молоддю належить пам'ятати про потребу евангелізації та катехизації, кладучи головний акцент на будуванні особистих відносин із Христом. Мистецькі та інші заходи повинні перебувати на другому місці, після евангелізаційних.
11. Життєва ситуація наших вірних, як місцевих, так і прибулих з України, є дуже динамічною, що нерідко спричиняє затрату духовного життя та зв'язку з Церквою. На парафіяльному рівні потрібно пам'ятати та огорнути душпастирською опікою всіх вірних, також і тих, які втратили стабільний зв'язок з Церквою.
12. Використовуючи модерні засоби комунікації, належить активізувати душпастирсько та катехизувати т.зв. дорослу молодь та дорослих вірних нашої Церкви.
13. На будування живого зв'язку з Богом і Церквою великий вплив мають форма і якість проповідування священиками Божого Слова. Тому душпастирі повинні пам'ятати, щоб належну увагу присвячувати підготовці недільної проповіді.
14. Душпастирям потрібно шукати та бути відкритими на нові способи гоношення та несення вірним Доброї Новини про спасіння, достосовуючи їх до сучасних обставин та очікувань сьогоднішньої людини.

III. ЯК НАМ ДАЛІ ДІЯТИ?

1. Необхідно подбати про відповідний рівень проповідування Божого Слова та катехитичного навчання дітей, молоді і старших. Необхідно також дбати про послідовність катехизації дітей та молоді.
2. Катехетична праця має відбуватись на високому рівні, чому допомагати повинно також опрацювання власних підручників.
3. В парафіях належить покласти великий акцент на розвиток духовного життя згідно з традицією нашої Церкви.
4. Належить формувати вірних в напрямі поглиблених Святыми Таїнствами духовного життя і усвідомленої приналежності до Церкви (еклезіальна свідомість).
5. Продовжувати заходи для якнайшвидшого пристосування церковного календаря до ритму життя даної держави (перехід на григоріанський календар).

6. В парафіях вести більш поширену та активну душпастирську працю, щоб не обмежувати її тільки до недільної і святочної Служби Божої та до похоронів і вінчань.
7. У традиційних та новоутворених парафіях належить зауважити емігрантів з України та творити для них можливості душпастирського заангажування і діяння в парафіях, щоб вони могли почувати себе потрібними, зауваженими і доціненими.
8. Належить подбати про однообразність літургійних богослужінь (мудрий підхід до будування обрядової однообразності). Потрібно однак пам'ятати, щоб будувати свідомість на живій реляції з Христом а не на зовнішній поведінці учасників богослужіння.
9. Як душпастирі, так і поодинокі члени парафій, головно задіяні у працю парафіяльних рад, повинні відзначатись терпеливістю та витривалістю, маючи свідомість, що праця у спільноті не завжди приносить відразу спектаклярну користь та ефекти. Справжнє християнське життя з часом завжди приносить духовні та місійні плоди.
10. В душпастирстві потрібно сміливо та второпно використовувати різні сучасні ресурси, в тому електронні мас-медіа та випробуваний досвід інших.
11. Використовувати сучасні електронні медіа для катехитичного навчання не лише дітей і молоді, але також старших осіб. Єпархіальна Катехетична Комісія повинна подбати, щоб зорганізувати та проводити систематичне катехетичне навчання в мережі для старших осіб, які такого навчання потребують та очікують з церковного боку.

ІУ. ПОСТВІРУСНИЙ СВІТ

1. Належить вміло і второпно залучити мережу Інтернет до душпастирської праці (соцмережі, вебсторінки, зустрічі онлайн тощо). Використання широких засобів сучасної техніки може спричинитись до збільшення ефективності душпастирської праці.
2. Належить інтенсифікувати душпастирську працю над поверненням вірних до своїх церков, наскільки дозволяють на це епідемічні обмеження. Потрібно заохочувати вірних повернутись до живої спільноти Церкви. Належить також пригадувати вірним, що нормою повинно бути повернення до церков.
3. Коли це буде можливо, належить наново інтегрувати вірних поміж собою та відновляти контакти душпастиря з вірними, щоб вони якнайменше відчули розлучення з Церквою.
4. Потрібно шукати нові способи душпастирської діяльності для пожвавлення активності членів спільноти.
5. На парафіяльному та єпархіальному рівнях належить вживати всіх заходів, щоб не довести до розслаблення церковної дисципліни.
6. Особливо в часі світової пандемії потрібно душпастирям шукати способів до ведення і підтримування живого діалогу з молодим поколінням.

7. Нашому духовенству, але також мирянам, головно батькам дітей у шкільному віці, необхідно захищати позицію Церкви і необхідність катехизації дітей та молоді у світлі нових проявів її дискредитації.

8. Кожна криза є також нагодою констатувати, які проблеми з'являються і показують силу або слабкість Церкви як структури. Також теперішні часи, зі світовою пандемією та сильним критичним наступом на Церкву, можуть бути нагодою провести і в нашій Церкві своєрідне «перезавантаження», яке дасть можливість зробити висновки на майбутнє та хоча б частково підготуватись до чергового можливого лиха.

9. В часі пандемії ієрархія цінностей стає більш яскравою - це, незважаючи на обмеження релігійного життя, є час шансів відкривання Бога у житті. Може, саме в той час варто зосередитись на найважливіших питаннях, які стосуються духовного життя вірних та життя Церкви.

10. Особливо в часі світової пандемії потрібно Церкві бути солідарною з тими, які переживають та досвідчують на собі економічну кризу. На парафіяльному рівні потрібно звернути увагу на членів своєї парафії, але також на інших людей, які потребують матеріальної, духовної або психічної підтримки. Ніхто потребуючий не повинен почуватись залишеним та забутим іншими.

Затверджено у Вроцлаві, при єпархіальному Соборі Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста, дня 1 березня 2021 року.

о. Євген Сухий
о. Євген Сухий

Канцлер